

Witajcie „Puchatki”!

Wiemy, że część z państwa pracuje albo ma dzieci w szkole, z którymi musicie w pierwszej kolejności realizować podstawę programową. Dlatego my zamieszczamy propozycje, które możecie realizować w całości lub wybiórczo. Jesteśmy tu aby Państwa wspierać, a nie obciążać w tym trudnym dla nas wszystkich okresie.

Zapraszamy serdecznie do śledzenia naszej grupy na Facebooku: „Puchatki Grupa II”, tam zamieszczamy propozycje bajek do słuchania, zadania dla chętnych, odsyłacze do stronek z inspiracjami do kreatywnej zabawy, bierzemy wspólnie udział w akcjach społecznościowych, oraz służymy poradą/rozmową
Pozdrawiamy serdecznie i bardzo tęsknimy: Pani Basia i Pani Beata.

KWIECIEŃ

Tydzień 3 (21.04.2020 – 24.04.2020) **Wiosna na wsi**

1. W wiejskiej zagrodzie – 21.04.2020

Działania:

1) „Spotkanie na wiejskim podwórku” – słuchanie opowiadania E. Stadtmüller „Wiejskie ustronie”. Cele: utrwalanie nazw zwierząt z wiejskiego podwórka, zapoznanie z pracą rolnika.

– *Nie uwierzycie, co się nam przytrafiło! – opowiadał przy kolacji dziadzio. – Postanowiliśmy z babcią zabrać was na parę dni na wieś, więc zacząłem szukać gospodarstwa agroturystycznego położonego w jakiejś ładnej i spokojnej okolicy. Znalazłem. Miejsce dobrze mi znane. Patrzę na nazwisko gospodarza – coś takiego! Mój kolega z dzieciństwa też nazywał się Maciszek, ale na imię miał Staś, a nie Janusz. Dzwonię. I cóż się okazuje...? – ten Janusz to rodzony syn Stasia. Ale było radości! Staś zaprosił nas do siebie razem z wnukami.*

– *Pojedziemy na wieś? – ucieszyła się Ada.*

– *Oczywiście – jeśli rodzice się zgodzą – zaznaczyła babcia. Na szczęście mama z tatą nie mieli nic przeciwko temu. Olkowi zdawało się nawet, że tata puścił oko do mamy, zupełnie jakby chciał powiedzieć: „Nareszcie będziemy mieli trochę czasu tylko dla siebie”. Gospodarstwo agroturystyczne, pod wdzięczną nazwą „Ustronie”, okazało się miejscem wymarzoną na odpoczynek. Pan Staś nie ukrywał wzruszenia.*

– *Wasz dziadek przyjeżdżał tu z rodzicami na wakacje – opowiadał Olkowi i Adzie.*

– *Chodziliśmy razem na grzyby i jagody, paśliśmy krowy...*

– *Ma pan krowy? – zainteresował się natychmiast Olek.*

– *A mam – uśmiechnął się kolega dziadka. – Ta starsza to Jagoda, a ta młodsza – Malina.*

– *A kaczuszki? – chciała wiedzieć Ada.*

– *Kaczuszki też są. Całe popołudnie dzieci spędziły na zwiedzaniu stajni, obory i kurnika. Adzie najbardziej podobało się karmienie kur i kaczek, a Olkowi – królików. Oboje z zachwytem przyglądali się, jak pan Staś czyści konia.*

– *Co prawda do pracy w polu używam traktora – opowiadał pan Staś – ale kiedy do Janusza przyjadą goście, to każdy dzieciak marzy, żeby wsiąść na prawdziwego rumaka. Olkowi natychmiast zaświeciły się oczy.*

– *A czy ja... też mógłbym się przejechać? – zapytał z nadzieją w głosie.*

– *Na koniu czy na traktorze? – chciał wiedzieć pan Staś.*

– *Jak znam mego wnuka, to na jednym i drugim – zaśmiał się dziadzio. Trzy dni przeleciały jak z bicia strzelił. W tym czasie dzieci zdążyły zaprzyjaźnić się z Burym, który okazał się nadzwyczaj spokojnym koniem. Z Olkiem i Adą na grzbiecie spacerował po całym gospodarstwie, a w tym czasie prowadzący go za uzdę pan Stanisław opowiadał, jak mu się gospodarzy. Okazało się, że ma duże pole, na którym uprawia rzepak.*

– *Musicie przyjechać w maju – zapraszał. – Zobaczycie, jak pięknie kwitnie.*

– *Jak ty sobie, Stasiu, z tym wszystkim radzisz? – nie krył uznania dziadzio.*

- Wstaję o piątej, oporządam zwierzęta, a potem po kolei robię się, co trzeba – odparł zadowolony gospodarz.
- Wiesz, dziadziu, chyba będę rolnikiem – zwierzył się Olek, gdy trzeba było pożegnać wiejskie „Ustronie” i ruszać do miasta.
- Byłbyś gotów na tak ciężką pracę? – zdziwił się dziadzio.
- Jasne – kiwnął głową Olek.
- A na wstawanie o piątej rano?
- Nad tym musiałbym jeszcze popracować... – przyznał się największy śpioch w rodzinie.

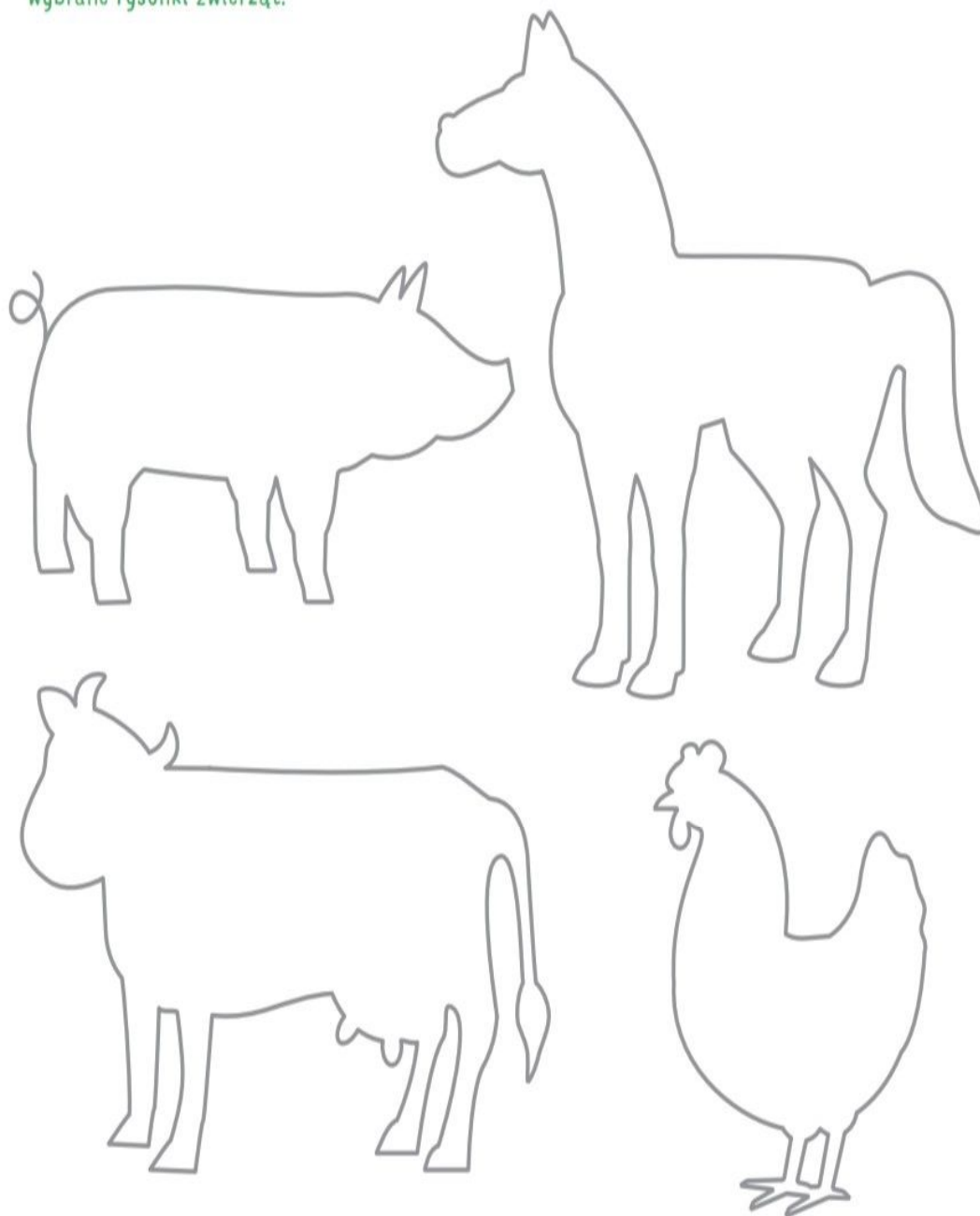

2) Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce (62-63)

- Co zobaczyły dzieci w gospodarstwie syna pana Stasia?
- Co robili Olek i Ada podczas wizyty w gospodarstwie?
- Jakie obowiązki ma do wykonania rolnik?

3) Karta pracy

Obejrzyj rysunki. Nazwij zwierzęta i podziel ich nazwy rytmicznie (na sylaby). Pokoloruj dwa wybrane rysunki zwierząt.

Rysuj po śladzie drogę konia do stajni.

Popołudnie

1) Rozwiązywanie zagadek

*W oborze spokojnie stoi,
kiedy gospodyni ją doi.
Może być czarna, biała, bordowa.
Każdy już wie, że to jest... (krowa)*

*Co to za damy żyją w chlewiku?
Grube, różowe, jest ich bez liku.
Małe oczka, krótkie ryjki mają
i zawsze chrum, chrum, chrumkają (świnka)*

*Dumny bardzo jest z ogona,
choć pawia nie pokona.
Nocuje zawsze w kurniku,
rankiem pieje "Kukuryku!" (kogut)*

*Wytworny jest niebywale,
czerwone nosi korale.
Gdy na drodze mu ktoś stanie,
to usłyszysz ... gulgotanie (indor)*

- 2) Zapamiętywanie i powtarzanie nazw obrazków – ćwiczenia pamięci. Potrzebne nam będą zdjęcia lub obrazki przedstawiające zwierzęta z wiejskiego podwórka. Układamy na stole dwa lub trzy zdjęcia (obrazki) zwierząt z wiejskiego podwórka. Dzieci wymieniają ich nazwy. Następnie chowamy obrazki i zadajemy dziecku pytania „Jakie zwierzęta były przedstawione na obrazkach?”. Po wysłuchaniu odpowiedzi, dzieci ponownie umieszczają obrazki na stole i sprawdzają, czy udzieliły poprawnej odpowiedzi.

2. Zwierzęta wiejskie i ich dzieci – 22.04.2020

Działania:

- 1) „*Dorosłe zwierzęta i młode zwierzęta*” – zabawy dydaktyczne. Cele: utrwalanie nazw zwierząt wiejskich – dorosłych i młodych; zwracanie uwagi na różnice w wyglądzie osobników – dorosłego i młodego.

Przyporządkowywanie młodych zwierząt do zwierząt dorosłych. Wskazywanie różnic między nimi. Będzie nam potrzebne :*obrazki młodych zwierząt wiejskich: kury, konia, świni, kaczki, krowy.* Informujemy dzieci, że każde dorosłe zwierzę przybyło ze swoim dzieckiem. Układamy obok zdjęcia/obrazka młodych zwierząt. Dzieci wskazują odpowiednie zdjęcia, wymawiają głośno nazwy młodych osobników i łączą w pary mamę i jej dziecko – układają obrazki zwierząt blisko siebie na tkaninie. Następnie dokładnie przyglądają się im i porównują wygląd zwierząt, określając najważniejsze różnice między nimi (np. kolor dorosłej kaczki i małego kaczątka).

- 2) Słuchanie piosenki „*Na naszym podwórku*” sł. Danuta Zawadzka, muz. s. Adriana Miś.

I. *Na naszym podwórku zwierząt jest bez liku.
Konik w stajni, mysz w spiżarni, a kurki – w kurniku.*

Ref.: „*Ihaha!*” – rzy nasz konik.

„*Me, me, me*”, z kózką w chórk.

Dobrze nam tu razem na naszym podwórku.

II. *Na naszym podwórku jest bardzo wesoło.*

Kurki gdaczą, kaczki kwaczą, piesek biega w koło.

Ref.: „Kwa, kwa, kwa” – kwacze kaczka.

„Ko, ko, ko” – kurki w chórze.

Bardzo nam wesoło na naszym podwórku.

III. *Na naszym podwórku zwierzęta się czubią.*

Kot mysz łapie, piesek chrapie, lecz wszyscy się lubią.

Ref.: „Hau, hau, hau” – piesek szczeka.

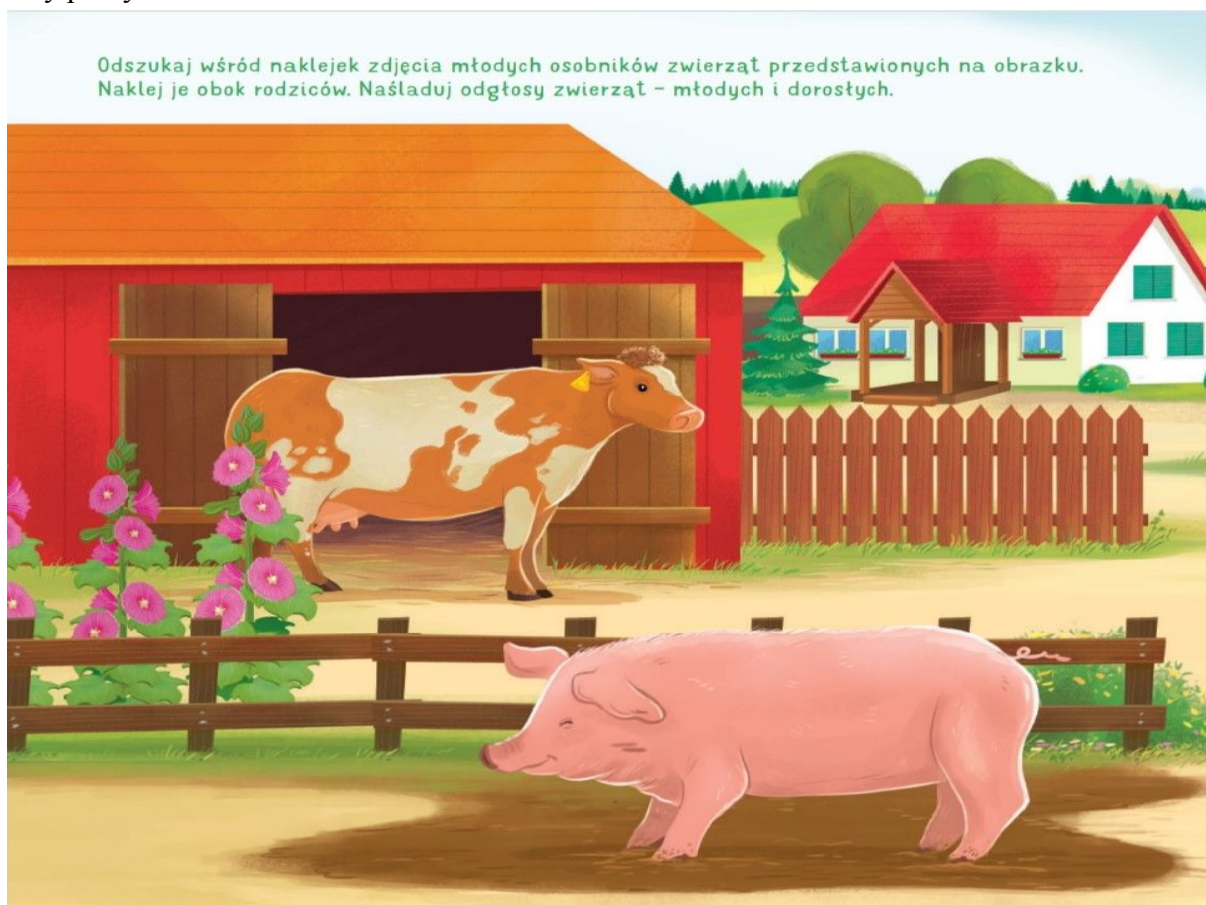
„Miau, miau, miau” – z kotkiem w chórze.

Wszyscy się lubimy na naszym podwórku.

3) Pytania dotyczące tekstu piosenki.

- O czym była ta piosenka?
- Jakie zwierzęta mieszkają na wiejskim podwórku?
- Jakie są nastroje tych zwierząt? Czy są radosne, czy smutne?
- Czy zwierzęta, o których mowa, żyją w swoim domu w zgodzie?
- Jakie wydają odgłosy?

4) Karty pracy

Nazwij zwierzęta, które są na zdjęciach. Otocz pętlami zwierzęta, które są zwrócone w tę samą stronę.

- 1) Ćwiczenia oddechowe – liczenie elementów wyciętych z papieru, przenoszenie ich za pomocą słomki. Dzieci układają na stole wykonane dzień wcześniej sylwety krów. Będą nam potrzebne również sylwety łą wycięte z białego papieru. Dzieci będą je przenosiły na sylwetę krowy. W tym celu losują z pojemnika kartonik z narysowanymi na nim kropkami (od 2 do 5). Biorą z tacy odpowiednią liczbę sylwet łą. Za pomocą rurki do napojów przenoszą je na sylwetę krowy. Powtarzają te czynności kilka razy, za każdym razem losując inny kartonik. Na zakończenie zadania przyklejają na sylwecie krowy tyle sylwet łą, ile kropek wylosowały na ostatnim kartoniku
- 2) Karta pracy

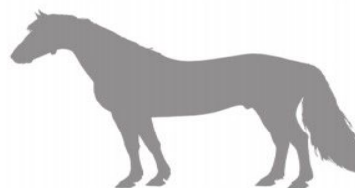
Nazwij zwierzęta, które są na zdjęciach. Otocz pętlami zwierzęta, które są zwrócone w tę samą stronę.

3. Na wiejskim podwórku – 23.04.2020

Działania:

- 1) Układanie zdrobnień do nazw młodych zwierząt. Zachęcanie do samodzielnej zabawy słowami. *Zdjęcia przedstawiające młode, wiejskie zwierzęta, np.: źrebię, kaczę, kurczątka, cielę, prosię.* Rodzic układa na stole zdjęcia przedstawiające młode, wiejskie zwierzęta. Dzieci podają ich nazwy, a następnie układają zdrobnienia, np. źrebię – źrebaczek, źrebiątko; cielę – cielaczek, cielątko. Rodzic podaje dzieciom przykłady zabawnych rymów do zdrobnień, np. *Źrebaczek założy fraczek. Cielątko lubi malpiątko. Prosiaczek zdjął kubraczek.* Zachęca dzieci do samodzielnej zabawy słowami i układania rymów (mogą to być również rymy niezwiązane ze zwierzętami, np. *tacki – placki*).
- 2) Segregowanie i przeliczanie elementów zbioru. (Wykonane przez dzieci obrazki zwierząt wiejskich, dwie obręcze.) Dzieci siedzą na dywanie. Układają przed sobą wykonane wcześniej obrazki zwierząt wiejskich. Rodzic umieszcza w środku koła dwie obręcze. Pyta, czy można podzielić te zwierzęta na dwie grupy. Dzieci podają propozycje (np. zwierzęta, które mają dwie lub cztery nogi) i układają odpowiednio obrazki zwierząt w obręczach. Przy pomocy rodzica przeliczają elementy zbiorów. Układając obrazki parami, sprawdzają, których zwierząt jest więcej. Rodzic pyta, czy mają jeszcze jakieś inne propozycje dotyczące podziału tych obrazków zwierząt na grupy. Jeśli nie, wyjaśnia, że można jeszcze dokonać podziału w zależności od tego, czy zwierzę jest ptakiem, czy nim nie jest. Pyta: *Jakie charakterystyczne cechy mają ptaki?* (Skrzydła, dzioby, pióra). Dzieci układają właściwe obrazki w obręczach – w jednej ptaki, w drugiej pozostałe zwierzęta. Rodzic wskazuje obręcz, w której znajdują się zwierzęta niebędące ptakami. Wyjaśnia, że są to ssaki, czyli zwierzęta, które po urodzeniu odżywiają się mlekiem matki.
- 3) Karta pracy

Połącz obrazki zwierząt z ich cieniami.

Narysuj w ogonie każdego koguta tyle piór, ile wskazuje liczba kropek na karteczce.

Popołudnie:

- 1) Kolorowanie rysunków zwierząt z wiejskiego podwórka.

4. Domy zwierząt wiejskich – 24.04.2020

Działania:

- 1) „Gdzie mieszkają zwierzęta wiejskie?” – zagadki inspirowane wierszem Iwony Fabiszewskiej „Domy zwierząt”.

*W chlewiku mieszka świnka, korytko stoi tam,
a w budzie siedzi piesek; nie lubi, gdy jest sam.
W kurniku kury gdaczą, nocą na grzędach śpią,
a konie stoją w stajniach i głośno czasem rżą.
A krowy? Pewnie wiecie, obora to ich dom.
Gdy wrócą już z pastwiska, tu muczą piosnkę swą.*

- 2) Rozmowa na temat wiersza.

*O jakich zwierzętach była mowa w wierszu?
Jak nazywa się dom świnki (psa, konia, kury, krowy)?
Jakie jeszcze inne zwierzęta oprócz kury mogą mieszkać w kurniku?*

- 3) Praca plastyczna „Zwierzęta z wiejskiego podwórka” – malowanie farbami.

Popołudnie

- 1) „Niespodzianka dla pieska”- nawijanie wełny na rolkę. Usprawnienie mięśni drobnych palców. Będą nam potrzebne rolka po ręczniku papierowym i toaletowym oraz kawałki wełny. Do rolki po ręczniku papierowym mocowana jest wełna (będzie to nasz piesek), drugi koniec wełny mocujemy do rolki po papierze toaletowym (kość dla psa). Dzieci nawijają wełnę na rolkę po ręczniku, obracając ją palcami dookoła własnej osi. Pieski starają się w jak najszybszym tempie zdobyć smakowitą kość.
- 2) Kto posiada własne podwórko proponujemy zabawę na świeżym powietrzu. Oglądanie i porównywanie liści na krzewach lub na gałęziach drzew. Możemy zwrócić uwagę dzieci na podobieństwa i różnice w wyglądzie liści.